Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 04 Říjen 2020 22:18

Hned první říjnový čtvrtek se v sále Music City konalo poslední, z května odložené semifinále soutěže **Notování**. Někteří interpreti si tak v semifinále zahráli (ve stejném ročníku) až po roce. Diváci v rouškách, účinkující bez (jak předepsáno) a konec ve 22,00 , tedy bez hosta. Rovněž výsledky byly vyhlášeny na webu a FB Notování až v noci, takže se koukněte **tam**
.

A co jsme slyšeli:

Otevírala skupina
Sada na opravu duší
. Název vtipný a dvojznačný, ovšem to bylo tak vše, co bylo zajímavé. Napadaly mě variace názvu Mrtvá sada na opravu mrtvých duší a podobně. Zahráli pomalý, trochu mdlý folk, inspirovaný osmdesátkami, bez velkého nápadu. Chybí jim autor, muzikantsky jsou zruční.
Upoutala skladba
Stařec a moře
jako ukázkový textový nonsens, navíc nekonečně dlouhý.

Jako další vystoupila **Marie Sommerová** a deprese v sále se prohloubila. Roztomilým zašišlaným „š“ ještě zvýraznila morbidnost skladby *Val čík na rozloučenou*
– pořád jsem čekal na nějaké vtipné rozuzlení – a nic. Zpěvačka hlas ovládá, ale neumí s ním pracovat. Oživení přišlo až na závěr – mírně satirická a svižná skladba
Já a moje bříško
.
Třetím účinkujícím byla kapela **meziNáma**. Začali dobře – výborným reggae *Připojen*, ale pak spadl řemen. Naskočil zase až na konci skladbou
Zvířátka
. Chtělo by to krátit instrumentální exhibice ve skladbách.
Triomat jsou vlastně ex-Choroši a nezklamali. Rozjasnili ponurou náladu večera vtipnými a melodicky jednoduše vystavěnými písněmi, navíc s úspornými stopážemi – co chtěli říct, to řekli a zbytečně to neopakovali. Pro mě jednoznačně jedničky večera, ale chápu, že pro někoho mohou být až moc jednoduší.

Martin Čarný III. neměl svůj den, neustále ladil, několikrát začínal. Má pěkný, sytý a znělý hlas a trochu toho zneužívá – utáhl by sál i bez mikrofonu. Působil jako rozervaný romantik, což se snese jako jedna z poloh, ale ne jako poloha univerzální. Opět jedna píseň, která zářila – *Cesta anarchistického dobytka za štěstím*

.

Večer uzavírala skupina **Manon** a byl to druhý zlatý hřeb večera. Zvuk, který dostali ze dvou kytar a bicích byl ohromný, plný a všepohlcující. Pompézní folk, řekl bych – s odkazem na pompézní rock osmdesátých let. Místy byli mírně psychedeličtí, ale to bylo jen mírné podbarvení celkové mystické nálady písní. Přesto, že časem nešetřili, nenudili.

No, čekal bych, že v semifinále budou samé takové skupiny jako Triomat a Manon. A uvidíme, kdy bude finále.

https://www.notovani.cz/
https://www.facebook.com/groups/130783622398/